

Super Lect. Panormitani.

- causam ibi rei v̄di. et ibi hoc ipsum manifestante ergo et preterea ubi
cunq; prohibetur et vetatur aliquid fieri quod alias fieri poterat de
bet exprimi. d. l. filiusfamilias. §. diuini. continet glo. sed in casu nostro
est huiusmodi ergo et.
- 2 Absolutio ab excommunicatione et a quolibet alio vinculo facta ex falsa
causa non tenet idem si nō expressit omnes causas. in. c. ex parte. nume
ro. 1. et 3. de offi. or. fo. 113.
 - 7 Absolutus a diocesano si data opportunitate nō vadit ad papam rein
cidit in excommunicationem. in. c. de cetero. numero. 2. de sententia ex
commu. fo. 167.
Et vide similem casum in. c. ea noscitur. nu. 2. et in. c. quod de his. in vl.
nota. eo. ti. fo. eo.
Absolutio ab excommunicatione non solet dari nisi absolendus pres
tet cautionem de parendo mandatis ecclesie. in. c. ad bec. nu. 1. de sentē.
excommu. fo. 167.
 - 7 Absolutus ab vno crimine nō potest de eodem viterius accusari. in. c.
de his. nu. 1. de accu. fo. 53.
Absolutus ab vno crimine siue per viam sententie vel conventionis:
vel quomodo cūq; puta in foro penitentie an possit iterū accusari: ma
xime per eundem accusatorem: et an absolutus ciuilititer possit crimina
liter accusari de eodem delicto vsq; ad finem. ibi. nu. 3. et 6.
Absolutus ab inquisitione non potest de eodem crimine accusari. ibi.
numero. 7.
 - 1 Absolutioem petens ab excoīcatione nō per hoc fatet se fuisse excoī
catum. in. c. venerabilem. nu. 22. de elec. fo. 156.
Absolutio: vtrum possit peti per nuntium vel per literas. ibi. nu. 23.
Absolutio ab excommunicatione etiam in foro anime nō datur nisi les
io satisfacto cui si absolutus non satisfecerit incurrit eandem excoī
municationem. in. c. porro. nu. 3. de sen. ex.
Absolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem non
habentem speciale mandatum. ibi. nu. 4.
 - 7 Absolutio an possit fieri per epistolam. in. c. apostolice. nu. 7. de cleric.
excomm. fo. 127.
 - 7 Absolutio vel venia si fuit petita ab aliquo: non per hoc fatetur deli
ctum. in. c. exhibita. nu. 6. de homi. fo. 107.
- Corsetus.** Adde nunquid petens absolutionem per hoc confiteatur
se esse excommunicatum. gl. in. c. venerabilem. de elec. super ver. postu
lanti. que solet quotidie allegari: tenet q; sic et idem ibi Host. et in. c. h.
de ordine cognitionum. Sed Inno. vtrobiq; tenet cōtrarium. et Archi.
in. c. pia. de excep. li. vi. et Collectarius in. d. c. venerabilem. Joan. an. in
c. exhibita. de homi. Spe. in. ti. de proba. §. videndum. ver. sed nunqd.
et do. Abb. in. d. c. venerabilem. Bar. vero secutus est opi. gl. d. c. vene
rabilem. in. l. d. eccē. ff. de ver. ob. et ista opi. glo. posset sustineri hoc modo
petens absolutionem ab excoīcatione videtur fateri se esse ligatum. naz
primatio presupponit habitum. d. l. decē. r. c. ad dissoluendum. de ve
spon. impub. Item venia presupponit culpam. si ideo. C. de bis quē
vt indig. viij. als. ir. dist. verum. xij. dist. neri. In contrarium facit qz
aliqui solet peti ad cautelam: et bonarum mentium est timere culpā vbi
culpa non est. c. h. de obser. iei. v. dist. ad eius vero concubitum. Pro
concordia dicas: aut aliquis petat absolutionem in iudicio cū solenni
tate: et videtur se tacite fateri excoīcatum: et sic intelligitur. c. venerabis
lem. de elec. et quod ibi no. Abb. in. fi. col. Si autem extra iudicium
et non solenniter petatur seu ad cautelā vel si petatur venia cum prote
statione: idem ad cautelam ad mitigandum dolorem partis vel ex qua
dam humilitate: et tunc non presupponit culpam. ita no. Abb. post l. do
sti. et glo. in ver. veniam. in. fi. in. c. exhibita.- 7 Absoluti quis non potest ab excommunicatione nisi satisfadat iniuria
to: licet annus sit elapsus. in. c. ea noscitur. numero. 4. de sententia exco
muni. fo. 167.
- 7 Absolutio excoīcationis surreptitia nō prodest excommunicato. in. c.
officij. nu. 4. de sen. exc. fo. 177.
- 5 Absolutio ab excommunicatione potest fieri etiam non prescīto iura
mento de parendo mandatis ecclesie et non seruata forma. in. c. questio
ni. nu. 1. de ap. fo. 100.
Absolutus ab excommunicatione reincident in idem delictū per qđ
fuerat excommunicatus non reincident ipso facto in excommunicatio
nem regulariter: sed durius consequitur secundam absolutionem quā
primam. ibi. nu. 3. et 4.
- 7 Absolutio ab excommunicatione canonis si quis sua dente. an aliquo
casu possit fieri per episcopum. in. c. peruenit. nume. 2. de sententia ex
commu. fo. 168.
- 3 Absolutus simpliciter presumitur absolutus diffinitiuē et non ab in
stantia iudicij. in. c. examinata. nu. 10. et 22. de indi. fo. 38. et 40.
- 7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem pre
latam episcopo. in. c. i. nu. 3. de priu. fo. 136.
- 2 Absolutio ab excommunicatione per metum facta nō tenet. in. c. h. nu.
15. de bis que vi met. causa. fo. 149.
- 4 Absolvere a iuramento an possit papa vel episcopus. in. c. quanto. nu.
8. de iur. iur. fo. 141.
- 7 Absolutus legitime per viam inquisitionis non debet amplius super
dictis criminibus impeti: licet remaneat aliqualis infamia: secus si fue
rit absolutus per collusionem. in. c. intantum. nu. 1. 3. et num. 4. de collu.
detegn. fo. 121.
- 7 Absolutio facta in foro penitentiali non tollit quin possit condēnari et
accusari in foro iudiciali. in. c. accusasti. nu. 2. de accu. fo. 54.
- 5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excoīcatum et non
est. in. c. apostolice. nu. 10. de excep. fo. 15.
Absolutio ad cautelam per quē iudicem potest fieri. ibi. nu. 11.
Absolutio in dubio censetur petita ab excoīcato non ad cautelam: sed
pure et verens aliud exprimitur. ibi. nu. 12.
Absolutionem petens an presupponat vinculum. ibi.
- 6 Absolutio a iuramento potest peti in omni casu in quo quis fuit dece
ptus. in. c. cum causa. nu. 13. de emp. et ven. fo. 85.
- 6 Absolutio a iuramento prescīta sine causa non valet: et ita absolutus
non est tutus in foro conscientie. in. c. non est. numero. 7. de voto et vo.
redem. fo. 175.
- 6 Absolutio obtenta per surreptionem non valet. in. c. super eo. nu. 2. de
coba. cleri. et mulie. fo. 111.
- 7 Absolutio ab excoīcatione quo casu requiratur si ille satisfecerit id p
quo fuerat excommunicatus. in. c. com tu. nu. 6. de vsur. fo. 111.
- 7 Absolutio ab excoīcatione an possit peti per procuratorem. in. c. cum
desideres. nu. 7. de sen. exc. fo. 168.

Corsetus. An quis possit absolui per nuntium videtur q; sic ex text. c.
intinctis ibi notatis. in. c. venerabilem. de elec. quidam contrarium per
id quod legitur et notatur in. c. cum desideres. et in. c. a nobis. de senten
t. excō. Abbas antiquus in. d. c. venerabilem. dicit q; licet quis nō debet
absolui per nuntium: si tamen absoluitur tenet absolutio. quod dictum
satis placet ibi consilio meo domino Abb. dicenti q; ille tenet non pro
bat q; ille fuit absolutus per nuntium: sed petebat absolutionem p nunt
tium. In iudicio meo posset dici q; cum excoīmunicatio contrabatur per
nuntium: vt est glo. in. c. constitutionem. de sen. ex. li. vi. eodem modo et
absolutio cum ista parificatur a iure: vt dictum est. s. et non refert an
ore verbo nuntio vel literis aliqd fiat. bo. text. in. l. non figura. ff. de act.
et obli. in ver. non minus valere quod scripura q; quod vocibus figu
ratis significatur. Facit ter. in. c. vbi periculum. §. nulli. de elec. lib. vi.
c. qui in aliquo. l. di. c. perlectis. xxv. di. et quod voluit do. in. c. sta supra
pedes tuos et loquar tecum. l. dist. facit ter. in. l. item apud labeonem. §.
conuictum. et. l. lex cornelia. §. si quis librum. ff. de iniurij. que duo iu
ra allegata fuerunt per Lud. ro. in quodam consilio suo vbi consuluit
quod ita puniatur dicens alicui iniuriam in voce sicut in scriptis. licet
Bal. in. l. i. in prin. de ver. ob. et in aut. habita. C. ne filius pro patre. di
xerit q; statutum puniens loquentem cum bannito non comprehendit
mittentem nuntium seu literam ad bannitum: sed comprehendit eum
qui ore ad os loquitur cum bannito. pro quo dicto Lud. ro. in. d. l. i. in
prin. allegat Bar. in. l. paulus. §. paulus. ff. de leg. i. et facit ter. in. l. qđ
sepe. §. si quis amico. ff. de contrab. emp. nihilominus illa est vera do
ctrina quod procedunt a pari loqui ore literis vel nuntio. facit dictum
do. Ant. in. c. cum causam. de iura. cal. ex quo exclamat ibi Jo. de imol.
dicens non fuisse dictum ab alio. et forte singulare quod licet. c. h. de cō
fessis. in. vi. velit quod reus debet esse iustus et monitus a iudice tamen
sufficit quod moueatur a iudice per nuntium. pro quo facit quod voluit
Bar. in. l. h. C. quō et qđ iud. vbi dicit q; si nuntius atat presente iudice
et mandante habetur ac si ipse iudex citasset et esset factū solennitari il
lius. l. quod ampliat. glo. et ter. in. c. consulu. de offi. dele. facit qđ vo
luit Ange. in aut. hoc amplius. C. de fideicom. vbi dicit se habuisse de
facto. monitio in casu illius aut. est fienda a iudice si fuit facta per nū
tium vel epistolā an videatur satisfactum illi aut. et dicit q; sic allegas
glos. quam alibi dicit se nescire in autentico de heredi. et fal. in. §. illud
quod q; in ver. de certo. et de materia vide dños meos do. And. et domi.
Aler. in. d. l. i. in. iij. col. in ver. et cno. et eundem do. And. in repe. rub.
de fi. instr. in. iij. col. in ver. et permitto.- 6 Absolutur quis a iuramento cum causa: alius secus in. c. veniens. nu.
4. de voto et vo. re. fo. 174.
- 7 Absolutio ab excoīcatione est necessaria: nec sufficit satisfactio secus in
suspensione et interdicto si ad tempus proferuntur: et quid de excommu
nicatione ad tempus lata etiam per papam intelligatur. in. c. fin. nu. 4.
de matr. contra. contra interdi. ec. fo. 37.
- 5 Absolutio a iuramento an debeat prescīri parte a duersa non citata in
c. qua fronte. nu. 8. de ap. fo. 102.
- 7 Absolutio a iuramento alteri prescīto regulariter non potest fieri
etiam a papa. ibi. nu. 9.
- 1 Absolutio in ista excoīcati facta a superiore an teneat. in. c. ab excommu
nunicato. nu. 2. de rescrip. fo. 88.
Absolutus a excoīmunicatiōe iniusta nō tenetur dare illas cautiones
quas dant alij. ibi. nu. 16.
- 3 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente au
toritatem. in. c. i. nu. 34. de iudi. fo. 7.
- 6 Absolutio dicitur qđ quis abutitur aliqua re contra eius naturā
in. c. ex literis. nu. 2. de conuer. in. fi. fo. 173.

Corsetus. Absoluitur quot sunt. dicit q; duodecim quas notat Chist. an?

a tñj